

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 16Csp/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118338309
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Petráň Vinczeová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6118338309.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Petráň Vinczeovou, v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352 proti žalovanej B. C., H.. XX. XX. XXXX, R. C. XXX XX O. A. XXX, o zaplatenie 457,86 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 457,86 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 457,86 Eur od 17. 12. 2016 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1) Žalobca sa žalobou pôvodne podanou na Okresnom súde Banská Bystrica proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 457,86 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca - spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so žalovanou uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 06. 11. 2014, na základe ktorej žalovanej poskytol bezúčelový úver vo výške 800,- Eur. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 60. týždenných splátkach s tým, že prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20. kalendárny deň po podpísaní zmluvy, a to dňa 26. 11. 2014 a posledná splátka bola splatná dňa 31. 12. 2015. Súčasne s vyššie uvedenou zmluvou žalovaná uzavrela aj Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, ktorá je dobrovoľnou doplnkovou službou a ktorá spočívala najmä vo výbere splátok priamo v mieste bydliska klienta alebo v inom mieste podľa určenia klienta, a to prostredníctvom obchodného zástupcu veriteľa. Žalovaná sa za túto službu zaviazala uhradiť odmenu vo výške 412,- Eur, ktorú sa zaviazala splácať v počte splátok 60. Žalobca uviedol, že predmetnú čiastku si voči žalovanej neuplatňuje. Žalovaná z dlžnej sumy zaplatila len časť vo výške 342,14,- Eur, ďalšiu sumu už neuhradila napriek tomu, že bola pred podaním žaloby na súd listom zo dňa 23. 08. 2018 vyzvaná k úhrade celej dlžnej sumy. Žalobca si preto uplatnil nárok na zaplatenie sumy 457,86 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 17. 12. 2016 do zaplatenia.

2) Vo veci bol Okresným súdom Banská Bystrica v tzv. upomínacom konaní vydaný platobný rozkaz, ktorým súd žalobe žalobcu vyhovel. Platobný rozkaz však nebolo možné žalovanej doručiť do vlastných rúk. Na výzvu súdu žalobca oznámil, že navrhuje pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. V súvislosti s tým bol zo zákona (§ 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z.) platobný rozkaz zrušený a vec postúpená Okresnému súdu Rimavská Sobota.

3) Následne uznesením č. k. 16Csp/5/2019-100 zo dňa 22. 01. 2019 tunajší súd podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej iba ako „CSP“) vyzval žalovanú, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k pripojenej žalobe, a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovanej bola žaloba doručená dňa 14. 02. 2019, pričom žalovaná sa k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadrila. Žiadne skutočnosti tvrdené žalobcom nerozporovala.

4) Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné, keďže žalovaná v danej veci nepoprela žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu súd z nich pri rozhodnutí vychádzal.

5) Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6) Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7) Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8) Keďže na prejednanie veci nebolo v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením potrebné nariadiť pojednávanie, súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 25. 03. 2019.

9) Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa s obsahom spisu, a to so žalobou, osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty právneho zástupcu žalobcu, plnou mocou udelenou právnomu zástupcovi žalobcu zo dňa 31. 03. 2015, výpisom z obchodného registra žalobcu, výpisom splátok a úhrad k úveru č. XXXXXXXXXX, oznámením o postúpení pohľadávky/pohľadávok zo dňa 16. 12. 2016, predžalobnou výzvou žalobcu zo dňa 24. 07. 2018, predžalobnou výzvou žalobcu zo dňa 23. 08. 2018, potvrdením o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610804494 zo dňa 30. 06. 2018, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 06. 11. 2014, Zmluvou o poskytnutí služby Komfort zo dňa 06. 11. 2014, vyhlásením ku karte Provident zo dňa 06. 11. 2014, dohodou o započítaní pohľadávok zo dňa 06. 11. 2014, podacím hárkom č. EPH008548783, č. EPH133917226 a č. EPH136376051, výsledkami lustrácie žalovanej v Obchodnom vestníku, databáze súdov, Registri obyvateľov, Sociálnej poisťovni a ZVJS, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 6UP/681/2018 zo dňa 28. 09. 2018, upovedomením a výzvou Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 02. 01. 2019, návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní, upovedomením Okresného súdu Banská Bystrica o postúpení veci zo dňa 14. 01. 2019 a uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 16Csp/5/2019-100 zo dňa 22. 01. 2018, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10) Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731 a žalovaná uzavreli dňa 06. 11. 2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 800,- Eur. V zmluve si strany dohodli, že celkové náklady žalovanej pozostávajú z úroku 11,45 % ročne, čo je suma 56,39 Eur a poplatku za garantovanú službu vo výške 80,40 eur. RPMN je v zmluve uvedená vo výške 31,91 %, celková čiastka nákladov, ktorú je žalovaná povinná uhradiť je vo výške 936,79 Eur. Priemerná hodnota RPMN je v zmluve uvedená vo výške 44,06 %. Žalovaná sa zaviazala dlžnú sumu splácať v 60. týždenných splátkach. Výška prvej až predposlednej splátky bola dohodnutá v sume 15,62 Eur, posledná splátka bola dohodnutá vo výške 15,20 Eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol určený na 7. deň 60-teho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splatnosť prvej splátky bola určená na 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky na 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Vyplatenie úveru bolo dohodnuté formou predplatenej platobnej karty, pričom právny predchodca žalobcu sa zaviazal najneskôr 13. kalendárny deň od podpisu zmluvy previesť celú sumu úveru v prospech účtu predplatennej platobnej

karty odovzdanej žalovanej. Z tvrdenia žalobcu v konaní vyplýva, že žalovaná uhradila sumu celkom vo výške 342,14 Eur.

11) Súčasne v ten istý deň, ako bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere, došlo aj k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí služby Komfort, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanej službu: a) informovať žalovanú o prevedení sumy úveru v prospech bankového účtu podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere; b) preberať od žalovanej peňažné sumy určené na úhrady splátok spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere; c) informovať žalovanú o prijatí úhrady splátky spotrebiteľského úveru. Žalovaná sa zaviazala za poskytnutie tejto služby zaplatiť celkovú odmenu vo výške 412,- Eur tak, že túto bude splácať v 60. pravidelných splátkach, a to v 59. týždenných splátkach po 6,86 Eur a poslednú splátku uhradí v sume 7,26 Eur. V zmluve si strany dohodli, že odmena bude splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom.

12) Dňa 16. 12. 2016 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Provident Financial, s.r.o.) a žalobcom uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola postúpená aj pohľadávka voči žalovanej. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené právnym predchodcom žalobcu listom zo dňa 16. 12. 2016. Žalobca listom zo dňa 24. 07. 2018 žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.061,01 Eur do 03. 08. 2018. Následne listom zo dňa 23. 08. 2018 žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.062,99 Eur do 02. 09. 2018. Žalovaná dlžnú sumu aj napriek výzvam žalobcu nezaplatila. V konaní si žalobca voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 457,86 Eur, čo predstavuje len rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a úhradami žalovanej. Súčasne si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania od 17. 12. 2016 do zaplatenia vo výške 5 % ročne.

13) Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14) Podľa § 502 ods. 1 vety prvej Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

15) Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej iba ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16) Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17) Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18) Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19) Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20) Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne. Predmetná úverová zmluva, vzhľadom na jej obsahové náležitosti je spotrebiteľským úverom v zmysle § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca ako dodávateľ poskytol žalovanej, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti (teda konala v postavení spotrebiteľa) finančné prostriedky, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Vzhľadom k tomu, že ide o záväzkový vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd skúmal, či zmluva, ktorú sporové strany uzavreli, má náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že v zmluve chýba údaj o konečnej splatnosti úveru. V zmluve je síce uvedené, že termín konečnej splatnosti úveru je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy, takto uvedený konečný termín splatnosti úveru však podľa názoru súdu nie je jednoznačným údajom, na základe ktorého spotrebiteľ môže bez ťažkostí a s istotou identifikovať, kedy konkrétne nastane konečná splatnosť úveru. V súvislosti s touto formuláciou je potrebné, aby spotrebiteľ odpočítaval jednotlivé týždne a otázka môže vyvstať aj v tom, či siedmy deň 60. týždňa znamená v poradí siedmy deň (t.j. nedeľu) alebo je tým mienený siedmy deň počítaný iným spôsobom, a to v súvislosti s ustanovením o splatnosti jednotlivých splátok (prvá splátka je splatná 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy; splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky). Súd zastáva názor, že právnenému predchodcovi žalobcu pritom nič nebránilo, aby termín konečnej splatnosti úveru uviedol jednoznačným spôsobom, ktorý nevzbudzuje akékoľvek pochybnosti o tom, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Súd má preto za to, že v zmluve nie je termín konečnej splatnosti riadnym spôsobom uvedený. Okrem toho podľa názoru súdu v zmluve nie je uvedená ani správna výška RPMN, táto je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Na účely výpočtu výšky RPMN sa majú použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V danej veci vznikajú v súvislosti s úverom aj náklady spojené s úhradou odmeny za službu, ktorá bola dohodnutá na základe Zmluvy o poskytnutí služby Komfort vo výške 412,- Eur. Súdu je z jeho činnosti (z iných konaní o nárokoch z obdobných zmlúv o poskytnutí služby Komfort, resp. zmluvy o zabezpečení splátok úveru uzavretých so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o.) známe, že pri uzavretí zmluvy o úvere dlžníkovi nebola daná možnosť výberu spôsobu splácania úveru, automaticky musel podpísať aj zmluvu o zabezpečení úveru. Z toho potom vyplýva, že aj suma 412,- Eur mala byť zahrnutá do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a aj táto suma mala byť zohľadnená pri výpočte RPMN. Výška RPMN potom nie je 31,91 % ako to je obsiahnuté v zmluve. Na základe uvedeného teda vyplýva, že zmluva nemá všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) Zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) citovaného zákona sa z toho dôvodu považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

21) V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalovaná od právneho predchodcu žalobcu obdržala sumu 800,- Eur a keďže sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť len sumu poskytnutého úveru, t.j. 800,- Eur. Nesporným v konaní je aj to, že žalovaná uhradila sumu 342,14 Eur, t.j. zostáva doplatiť ešte sumu 457,86 Eur. Keďže si žalobca voči žalovanej v konaní uplatnil nárok v uvedenom rozsahu, preto súd jeho žalobu považoval za dôvodnú.

22) Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23) Nesplnením peňažného záväzku sa žalovaná dostala do omeškania a žalobcovi tak zároveň vznikol nárok na úrok z omeškania, odo dňa nasledujúceho po dni kedy došlo k postúpeniu pohľadávky. Výška úroku z omeškania bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom od 01. 02. 2013) určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej

centrálnej banky, zvýšenej o 5 % bodov. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 457,86 Eur od 17. 12. 2016 do zaplataenia.

24) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25) Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí ktorým sa konanie končí.

26) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní mal žalobca plný úspech a preto mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Pokiaľ sa oprávnená osoba účinne vzdala odvolania, odvolanie už nemôže neskôr podať.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.